

Begyndelsen af Rigsdagssamlingen, kan jeg og den højtærede Justitsminister disputere om. Jeg finder, at det er meget rigtigt at sige, at December 1902 er Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1902, og naar den højtærede Justitsminister fremdeles mener, at det, jeg har gjort her i denne Sag, er at drive Særpolitik, forekommer det mig i hvert Fald, hvad dette Lovforslag angaar, at det ikke kan kaldes Særpolitik, thi jeg har ikke stillet et eneste Ændringsforslag, skønt der var adskillige Ting, som jeg meget vel kunde ønske rettede, saa det er en højst mærkværdig Maade at drive Særpolitik paa.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har netop udtrykkelig sagt, at jeg ikke har bemærket, at det ærede Medlem før i Dag har drevet Særpolitik paa denne Sag. Jeg har sagt, at det ærede Medlems Udtalelser i Dag viste stærkt i den Retning, og hvis det ærede Medlem ikke kan forstaa, at hans Udtalelser viste i den Retning, saa vil jeg anbefale ham at læse en Artikel, der stod i „Politiken“ i Morges.

Harald Jensen: Jeg vil kun sige til den højtærede Minister, at han har fuldstændig Ret i, at der i det givne Tilfælde blev givet Erstatning af den Kommune, som jeg omtalte, og ikke alene til denne Mand, men til flere Familier, som vare blevne behandlede paa samme Maade og havde faaet deres Tøj ødelagt. Men det ligger jo i Sagens Natur, at en Kommune, naar den indlader sig paa dette, bevæger sig noget paa gyngende Grund. I hvert Fald vare vi ikke ganske klare over, om vi virkelig havde Ret til at yde en saadan Erstatning af Kommunekassen til de vedkommende. Vi gjorde det alligevel, men det er ganske naturligt, at vi gjorde det saaledes, at vi kun erstattede det højst fornødne, hvad alligevel løb op til adskillige Hundrede Kroner. Jeg ved ikke, hvorvidt Kommunerne have en saadan Ret, og jeg synes i hvert Tilfælde, at de burde have Pligt til at erstatte det, som ved deres Foranledning blev beskadiget.

Justitsministeren (Alberti): Jeg finder det ganske indlysende, at Kommunalbestyrelserne have Ret til at erstatte den Skade, deres Funktionærer ved grov Uagtsomhed eller Skødesløshed tilføje de Individuer, som ere nødte til at finde sig i kommunale Autoriteters Indblanding paa en eller anden Maade.

Ordføreren (P. Madsen): Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 5 og den Begrundelse derfor, der blev given af den ærede Ordfører for Mindretallet, har jeg ikke noget at sige efter de Udtalelser, der ere fremkomne i den Anledning. Jeg ønsker kun at tilføje, at vi i Udvalget ingenlunde vare imod at give fattige Folk Erstatning, naar der skete dem Skade, men naar vi nu ikke gik ind paa dette Ændringsforslag, var det, fordi vi frygtede for, at det vilde føre os ind i Vidtløftigheder og Vanskeligheder, som vilde blive særdeles besværlige. Ligeledes forekom det ogsaa Udvalget, at der var noget ubilligt i at give Erstatning for Skade, som var sket paa Gang- og Sengklæder, naar de paagældende havde haft Tuberkulose, medens f. Eks. de, der havde faaet deres Tøj desinficeret efter Difteritis, ikke fik Erstatning. Skønt der altsaa i og for sig var Velvillie overfor Sagen, var man dog bange for at gaa ind paa Forslaget, fordi man troede, at det vanskeligt lod sig praktisere, saaledes at man kom til at yde en virkelig retfærdig Erstatning.

Naar de ærede Medlemmer for Odense Amts 3die Valgkreds (Pinstrup) og Holbæk Amts 3die Valgkreds (Jørgensen) have ment, at man hellere skulde yde en bestemt Erstatning til Lærerne for Renholdelse af Skolelokalet, have vi i Udvalget ikke ment, at dette vilde være rigtigt. Da Skolerne jo ere af meget forskellig Størrelse, og Arbejdet saaledes ogsaa bliver forskelligt i Omfang, antog vi ikke, at det vilde være retfærdigt at fastsætte en bestemt Betaling, men vi mente, at det var langt bedre, om Kommuneraadene forhandlede med Lærerne om Betalingen for Renholdelsen. Viste det sig saa, at Lærernes Fordringer vare for store, vare urimelige, kunde Kommuneraadene leje Folk til Udførelse af Arbejdet. Man har saaledes ment, at det, der foreligger, vil være det retfærdigste og bedste.

Naar det er blevet sagt, at det er for detaillerede Bestemmelser, have vi allerede i et Cirkulære fra Kultusministeriet af 14. Februar 1900 Udtalelser, som i det væsentlige gaa i samme Retning. Jeg skal ikke trætte med at oplæse dem. Jeg finder ikke, at de detaillerede Bestemmelser, der findes i Forslaget, ere for detaillerede eller ville volde nogen væsentlige Vanskeligheder.

Jeg anbefaler Lovforslaget med de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget og dets Flertal.